

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 1**ΘΕΜΑ 1α**

1-β, 2-γ, 3-α, 4-γ

ΘΕΜΑ 1β

Το παιδί αφηγητής είναι ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο πλάσμα που αγαπά πολύ τη μητέρα του και επικοινωνεί ουσιαστικά μαζί της (σαν να 'ταν ο αγέρας γάλα και βύζαινα). Είναι συμπονετικό, την καθησυχάζει, την προστατεύει, προσπαθώντας να εξουδετερώσει τους φόβους της (την παρηγορούσα). Παράλληλα, όπως κάθε παιδί, είναι ανασφαλές και φοβάται ότι θα την χάσει (έτρεμα).

[Λέξεις: 56]

ΘΕΜΑ 2**ΘΕΜΑ 2α**

Ο συγγραφέας αξιοποιεί σε γενικές γραμμές λεξιλόγιο απλό (π.χ. 1^η παράγραφος: εκείνη σε καρέκλα, πλάι στο παράθυρο) και σε ορισμένα σημεία λαϊκό [2^η , 3^η παράγραφος: μοσκομύριζε, δηγόταν]. Τόσο το απλό όσο και το λαϊκό λεξιλόγιο είναι δείγματα προφορικότητας του λόγου, στοιχείο που καθιστά το λογοτεχνικό κείμενο προσιτό στον αναγνώστη, προσδίδοντας την αυθεντικότητα και τη γνησιότητα που αναπόφευκτα εκφράζουν τη σχέση γονιού -παιδιού.

Παράλληλα το λεξιλόγιο αναδεικνύει αυτή τη σχέση με αντίστοιχες εκφράσεις συναισθηματικής φόρτισης που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας.[π.χ. 1^η παράγραφος: ...κι ένιωθα, μέσα στη σιωπή το στήθος μου να γεμίζει και να χορταίνει].